

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 90/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. Ž., t. č. v Ústave na výkon väzby v B., zastúpeného advokátom Mgr. I. S., B., vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neoznačených práv podľa Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3 T 50/06 v súvislosti s výkonom jeho väzby a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. M. Ž.. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. januára 2008 doručená sťažnosť Mgr. M. Ž., t. č. v Ústave na výkon väzby v B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. I. S., B., ktorou namieta porušenie svojich bližšie neurčených práv podľa Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu

Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3 T 50/06 v súvislosti s výkonom väzby.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I sp. zn. ČVS: ORP-496/OEK-B1-2007 z 21. apríla 2007 bol sťažovateľ obvinený pre zločin týrania zverenej a blízkej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu § 71 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006 (ďalej len „Trestný poriadok“).

Podaním z 13. augusta 2007 prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I upovedomila sťažovateľa, že jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zo 4. augusta 2007 nevyhovela a predkladá ju na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I, ktorému súčasne navrhuje aj zmeniť dôvody jeho väzby, pretože podľa nej dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku u neho pominuli.

Okresný súd uznesením sp. zn. 0 Tp 382/07 z 20. augusta 2007 rozhodol o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu a zmenil dôvody väzby sťažovateľa tak, že ho ponechal vo väzbe iba z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Sťažovateľ proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť.

Krajský súd v Bratislave podľa sťažovateľa uznesením sp. zn. 3 Tpo 74/07 z 18. septembra 2007 „rozhodol nesprávne na základe nesprávnych údajov“ tak, že jeho sťažnosť zamietol. V súčasnosti sa predmetná vec po podaní obžaloby nachádza na okresnom súde, kde je vedená pod sp. zn. 3 T 50/06.

Podľa sťažovateľa hlavný dôvod sťažnosti na porušovanie jeho práv je, že „aj napriek uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave ustálili dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c, Tr. por. som stále do dnešného dňa v ÚVV izolovaný v kolíznej väzbe, čím bolo porušené ustanovenie § 75 ods. 1 písm. b, ods. 2 Tr. por.“

Z uvedeného dôvodu podal sťažovateľ sťažnosť ústavnému súdu na postup okresného súdu, ktorým podľa neho došlo k porušeniu jeho základných práv garantovaných ústavou a dohovorom „týkajúcich sa mojej (sťažovateľovej; pozn.) osobnej integrity a ľudskej dôstojnosti a tiež práva na súdnu a inú ochranu“.

V rámci odôvodnenia sťažnosti sťažovateľ ďalej uviedol: „Okrem toho, že ja osobne trpím sprísnenými podmienkami väzby, na ktoré už nie sú žiadne dôvody, trpím aj psychicky (dlhodobo užívam antidepresíva), trpím inými sprísnenými opatreniami (styk s inými väzňami, záujmová činnosť, atď.), dotýka sa to aj mojej rodiny. Moja manželka ostala sama s maloletým dieťaťom. V dôsledku opatrení kolúznei väzby máme sťažený písomný styk 4 listy sú cenzurované, ich doručovanie je neúmerne predlžované na 3 - 4 týždne, takže nie sú aktuálne. Tak isto má manželka problémy s potvrdením návštev - potvrdenku musí odnieť do trestnej kancelárie a za 1 - 2 dni si pre ňu prísť a až potom môže ísť na návštevu, čo je pre ňu vzhľadom na zamestnanie a starostlivosť o dieťa neúmerná časová záťaž.“

Podľa sťažovateľa uvedený stav, v ktorom sa dlhodobo nachádza „v kolúznei väzbe v zmysle § 71 ods. 1 písm. b, Tr. por.“, hoci v súčasnosti je vo väzbe ponechaný len z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, má dopad na neho aj celú jeho rodinu a sťažovateľ ho pokladá za „neprijateľný, nakoľko neúnosne zasahuje do mojich ústavných práv a slobôd a zasahuje do súkromného a rodinného života mojej rodiny“.

Na základe uvedeného sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby „prijal... sťažnosť a okamžite odstránil... stav, ktorý trvá dlhšiu dobu a okamžite ma prepustil z väzby na slobodu. Zároveň žiadam o priznanie a vyplatenie odškodnenia za morálnu ujmu vo výške 100.000,- Sk a vyplatenie náhrady trov právneho zastúpenia“.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ sa svojou neúplnou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru týkajúcich sa jeho „*osobnej integrity a ľudskej dôstojnosti a tiež práva na súdnu ochranu*“. K porušeniu uvedených práv sťažovateľa postupom okresného súdu malo dôjsť v dôsledku toho, že aj keď okresný súd i krajský súd rozhodli, že dôvody jeho kolúznej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku pominuli, jeho väzba z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je aj naďalej podľa neho vykonávaná za sprísnených podmienok kolúznej väzby.

Podľa § 4 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby (ďalej len „zákon o výkone väzby“) stráženie, dozor a zaobchádzanie s obvinenými zabezpečuje zbor.

Podľa § 29 ods. 1 zákona o výkone väzby na uplatnenie a zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov podľa tohto zákona má obvinený právo podávať žiadosti, sťažnosti a podnety štátnym orgánom Slovenskej republiky, ktoré sú príslušné na prejednanie podnetov alebo sťažností týkajúcich sa ochrany ľudských práv, ako aj medzinárodným orgánom a medzinárodným organizáciám, ktoré sú podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, príslušné na prejednanie podnetov alebo sťažností týkajúcich sa ochrany ľudských práv; ústav je povinný bezodkladne zabezpečiť ich odoslanie bez toho, aby zisťoval odosielať.

Podľa § 29 ods. 2 zákona o výkone väzby ak o to obvinený požiada, umožní sa mu rozhovor s riaditeľom ústavu alebo ním určeným príslušníkom zboru a s osobami a zástupcami orgánov uvedených v § 59 a 60 v čase, keď vykonávajú dozor alebo kontrolu v ústave.

Podľa § 59 zákona o výkone väzby dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor dozerá na to, aby v miestach, kde sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, disciplinárne tresty vojakov, ochranné liečenie, ochranná výchova, ústavné liečenie alebo ústavná výchova na základe rozhodnutia súdu, ako aj v celách policajného zaistenia, boli držané osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu o pozbavení alebo obmedzení osobnej slobody a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy.

Podľa § 18 ods. 2 zákona o prokuratúre je prokurátor povinný:

- a) vykonávať previerky zachovávanía zákonnosti v miestach uvedených v odseku 1,
- b) písomným príkazom ihneď prepustiť na slobodu osobu držanú v mieste uvedenom v odseku 1 nezákonne bez rozhodnutia alebo v rozpore s rozhodnutím súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu,
- c) písomným príkazom zrušiť alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miest uvedených v odseku 1 alebo ich nadriadeného orgánu, ak sú v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom,
- d) dozerať, aby sťažnosti a oznámenia osôb držaných v miestach uvedených v odseku 1 sa bez meškania odoslali tým orgánom alebo činiteľom, ktorým sú adresované.

Z uvedených ustanovení zákona o výkone väzby v spojení so zákonom o prokuratúre je zrejmé, že zabezpečenie zachovávanía zákonnosti v miestach výkonu väzby nepatrí do

právomoci okresného súdu, a preto ani postupom okresného súdu v súvislosti s realizáciou výkonu väzby sťažovateľa nemohlo dôjsť k porušeniu jeho práv.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa, ktorá okrem iného ani nespĺňala všetky zákonom predpísané náležitosti, pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neodôvodnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2008